

یادداشت

یارانه انرژی و مسئله نابرابری و تورم

امیرعلی امیری

اقتصاددان

یارانه‌های انرژی ایران، به‌ویژه در حوزه نفت و گاز، یادگار سیاست‌ها و خطمشی حاکم در دهه ۶۰ است که امروز کمتر کسی آسیب‌های قابل توجه آن به اقتصاد ما را انکار می‌کند. این یارانه‌ها که قرار نبوده کاربزه‌ای جز توزیع عادلانه ثروت نفتی در سراسر جامعه داشته باشند، امروز موجب انحراف سیستم اقتصادی به صورت نامتناسبی به سمت حفظ منافع ثروتمندان شده و شکاف طبقاتی با فقرا را افزایش داده؛ امری که به نوبه خود به افزایش ناپایدار تورم انجامیده است.

در ایران دولت‌ها همواره بر ثروت نفتی به عنوان یک کالای عمومی و ابزاری برای اطمینان از بهرمندی کلیه شهروندان از منابع طبیعی ایران تاکید داشته‌اند، اما در عمل و در پی پایین نگه‌داشتن قیمت انرژی به طور مصنوعی در طول چند دهه (رقمی که درحال‌حاضر کمتر از یک‌دهم میانگین جهانی است)، به مصرف بیش‌ازحد ثروتمندان دامن زده و هزینه آن را نیز بر بودجه عمومی کشور تحمیل کرده است. به عنوان مثال قیمت بنزین را در نظر بگیرد که با متوسط ۱۰ سنت در هر لیتر، ۲۰ برابر ارزتان از اروپا به فروش می‌رسد و زمانی که پای مصرف آن در میان است، ثروتمندترین اقشار ایران این بنزین ارزان را ۱۱ برابر بیشتر از فقیرترین مناطق مصرف می‌کنند. خانواده‌های ثروتمند، با خوردوهای متعدد و مصرف سوخت بالا، از این سیاست نهایت استفاده را می‌برند، درحالی‌که خانوارهای کم‌درآمد که بسیاری از آنها حتی اتومبیل ندارند، درآمد کمی دارند. این سیستم به‌طور مؤثر ثروت را به ثروتمندان منتقل می‌کند و نابرابری اقتصادی را عمیق‌تر می‌کند. این ساده‌ترین بخش ماجراست که بسیار نیز گفته و شنیده شده اما صنعت پتروشیمی نمونه دیگری از این است که ابعاد پیچیده‌تر و تبعات بیشتری دارد؛ اینکه چگونه حجم عظیمی از یارانه‌های انرژی را به طور نامتناسبی در اختیار ثروتمندان می‌گذارد. شرکت‌های پتروشیمی ایرانی که فقط یک‌دهم قیمت بین‌المللی انرژی را پرداخت می‌کنند، از مزایای هزینه قابل توجهی نسبت به رقبای خارجی برخوردارند. در نتیجه، این شرکت‌ها می‌توانند محصولات را با قیمت‌های جهانی صادر کنند و درعین‌حال سودهای هنگفتی را در داخل به دست آورند؛ سودهایی که سپس بین سهام‌دارانی توزیع می‌شود که اکثریت عمده آنان درحال‌حاضر در زمره ثروتمندترین افراد جامعه ایران هستند. این سیستم قانونی و درعین‌حال اساساً ناعدالانه، نابرابری ثروت را تشدید می‌کند و از توسعه اقتصادی معنادار برای طبقات پایین جلوگیری می‌کند.

اما مشکل بزرگ‌تر از نابرابری است. دولت با پایین نگه‌داشتن قیمت انرژی به‌طور مصنوعی، خود را در چرخه ناکارآمدی و تورم به دام انداخته است. قبل از تحریم‌های بین‌المللی، درآمد‌های نفتی می‌توانست به این قیمت‌های پایین یارانه بدهد و منابع مالی آن نیز موجود بود. امروز اما با محدودیت‌های شدید اعمال‌شده توسط تحریم‌های ثانویه، درآمد نفت کاهش یافته است. دولت اکنون مجبور است نفت را به قیمت بازار خریداری کند و درعین‌حال به فروش آن در داخل با کسری از هزینه آن ادامه دهد. این شکاف به‌طور فزاینده‌ای با چاب پول می‌شود که تورم را به‌طور فزاینده‌ای افزایش می‌دهد و فشار بیشتری بر خانوارهای کم‌درآمد و اقشار کم‌برخوردار وارد می‌کند. اصلاح این سیاست‌های ناکارآمد دیگر موضوع بحث و تبادل نظر نیست، بلکه یک ضرورت است که همگان بر سر آن توافق نظر دارند؛ چه آن را بر زسان بیاورند و چه نیاورند. یارانه‌های انرژی کنونی این سالانه نزدیک به ۵۰ میلیارد دلار را تابه می‌آید. منابعی که می‌توان آنها را صرف خدمات درمانی و بهداشتی، آموزش و توسعه زیرساخت‌ها در مناطق محروم کرد. تغییر مسیر این وجوه نه‌تنها شکاف طبقاتی ثروت را کاهش می‌دهد، بلکه موجب کاهش تورم از طریق پایین‌آوردن میزان اتکای دولت به هزینه‌های کسری بودجه نیز می‌شود. برخی ممکن است استدلال کنند با پایان دادن به یارانه‌ها به این کیفیت، اقشار کم‌برخوردار و ضعیف آسیب جدی از این ناحیه متحمل خواهند شد. اما واقعیت این است که سیاست‌های هدفمند و انتقالی می‌توانند از گروه‌های کم‌درآمد محافظت کند و درعین‌حال انحراف‌های بازار را اصلاح کند. ایران نیازب به اختراع مجدد چرخ ندارد. بسیاری از کشورهای OECD استراتژی‌های مؤثری را برای اصلاحات یارانه انرژی اجرا کرده‌اند که ایران می‌تواند آنها را اتخاذ کند. با حمایت گزینشی از خانوارهای کم‌درآمد و صنایع خاص در کوتاه‌مدت، دولت می‌تواند به‌تدریج به سمت قیمت‌گذاری مبتنی بر بازار انرژی حرکت کند و میلیاردها دلار بودجه عمومی را برای استفاده‌های مولدتر آزاد کند. برای مدت طولانی، ثروت انرژی ایران به‌جای سرمایه‌گذاری برای مقاصد روزمره مصرف شده است. اگر سیستم یارانه فعلی کنترل نشود، به تعمیم نابرابری، افزایش غیرعادی تورم و فرسایش آینده اقتصادی کشور ادامه خواهد داد. زمان آن فرارسیده است که این سیاست‌ها را اصلاح و قیمت انرژی را با واقعیت‌های بازار هماهنگ کرده و از ثروت عظیم نفتی خود برای ایجاد اقتصادی عادلانه‌تر و پایدارتر برای همه ایرانیان استفاده کنیم.

دولت سیزدهم نیروگاه‌های برق را در چه شرایطی به دولت چهاردهم تحویل داد؟

دولت سیزدهم در شرایطی نیروگاه‌ها را به دولت چهاردهم تحویل داد که مخازن سوخت نیروگاه‌ها ۴۴ درصد خالی است، ۷۵ درصد تلفات در سوخت نیروگاهی داریم و چهار درصد راندمان نیروگاه‌ها بدتر شده است. درحالی مخازن سوخت مایع نیروگاه‌ها خالی است که در سال جاری، گاز تحویلی به نیروگاه‌ها افزایش داشته است و این یک معمای پنهان است. کاری که دولت سیزدهم با زیرساخت‌های انرژی کرده باید برای نسل‌های بعد گفته شود.

غفلت از انرژی‌های تجدیدپذیر

سال‌هاست در فصل زمستان، کشور با چالش جدی در تأمین گاز طبیعی مواجه است. این ناترازی گاز به دلیل افزایش مصرف داخلی، کاهش راندمان نیروگاه‌ها و هم‌زمان رشد مصرف برق و کاهش تولید گاز در اثر افت فشار در برخی میدانی اصلی، به‌ویژه در فصل سرد، بیشتر به چشم می‌آید. ازاین‌رو نیاز به واردات سوخت نیروگاهی برای جایگزینی گاز مصرفی در نیروگاه‌ها به عنوان یک راه‌حل موقت مطرح است. اما پرسشی که مطرح می‌شود این است که ایران می‌تواند از کدام کشورها و با چه میزان و چه نوع سوخت جایگزینی وارد کند و چرا این طرح تاکنون به‌طور جدی اجرا نشده است؟ پیش از آن، وضعیت دره‌م‌تپیده صنعت برق و نفت مرور می‌شود. ۹۳ درصد تولید برق کشور از طریق نیروگاه‌های حرارتی و سوخت فسیلی و فقط حدود یک‌ونیم درصد از طریق انرژی‌های تجدیدپذیر تأمین می‌شود. اما میزان مصرف سوخت نیروگاهی ایران به‌طور قابل توجهی به سه بخش اصلی گاز طبیعی، نفت کوره و گازوئیل تقسیم می‌شود. در محاسبات هزینه فرصت باید به بند یک ماده سه آیین‌نامه اجرایی تبصره ۱۴ قانون بودجه سال ۱۴۰۲ کل کشور توجه شود که ابلاغ می‌کند نیروگاه‌های مقیاس کوچک و بزرگ که تمامی برق را به شبکه سراسری تحویل می‌دهند، مکلف‌اند به ازای هر لیتر فرآورده نفتی و هر مترمکعب گاز طبیعی، ۷۵۰ ریال از طریق وزارت نفت به حساب وزارت نیرو واریز کنند. همان‌طورکه اشاره شد، در سال ۱۴۰۲، حدود ۹۳ درصد از انرژی کل تولیدی در کشور (۳۸۷ تراوات ساعت)، یعنی معادل ۳۶۰ تراوات ساعت توسط نیروگاه‌های حرارتی تولید شده است. وزارت نیرو راندمان نیروگاهی در این بخش را بیش از ۳۹ درصد ادعا می‌کند و این منهای تلفات شبکه انتقال و توزیع است و با این حساب، به نظر می‌رسد راندمان متوسط زیر ۳۵ درصد بوده است و البته تلفات شبکه انتقال و توزیع هم حدود ۱۸ درصد است و این هدررفت عظیمی در حدود ۷۵ درصد در سوخت نیروگاهی کشور را نشان می‌دهد. بااین‌حال تحقق برنامه نیروگاه‌های تجدیدپذیر در دولت قبل حدود یک درصد بوده است.

ارزش صادراتی سوخت نیروگاهی

براساس آمار شرکت ملی نفت ایران، مصرف سوخت نیروگاهی در سال ۱۴۰۲ به صورت زیر بوده است: گاز طبیعی: نیروگاه‌های ایران در سال ۱۴۰۲ حدود ۷۷ میلیارد مترمکعب گاز طبیعی مصرف کرده‌اند (از کل مصرف ۲۴۹ میلیارد مترمکعب در کشور).

این مقدار بیشترین سهم را در سوخت نیروگاه‌ها داشته و حدود ۷۵ درصد از کل مصرف سوخت را تشکیل می‌دهد. هزینه فرصت صادرات این میزان تخصیص گاز (براساس ۳۱ سنت متوسط مصوب قانون بودجه ۱۴۰۳) حدود ۲۴ میلیارد دلار برآورد شده است. لازم به ذکر است در قرارداد بغداد ۲۰۱۷ و بصره ۲۰۱۸ حدود ۵۲ میلیارد مترمکعب گاز به ارزش ۱۵ میلیارد

دلار به کشور عراق صادر کرده‌ایم و البته کشور عراق به ۳۵ هزار مگاوات برق نیز نیاز دارد که قادر به تأمین آن نبوده‌ایم.

در چنین شرایطی، پیش‌بینی ناترازی تولید و نیاز مصرف گاز در اوج مصرف زمستان ۱۴۰۳، براساس ۸۰۰ میلیون مترمکعب تولید و ۱۰۱ میلیارد مترمکعب نیاز مصرف است!

در کنار سوخت گاز طبیعی، سالانه حدود ۱۰۰۴ میلیارد لیتر گازوئیل و روزانه تا ۸۰ میلیون لیتر روزانه (با هزینه فرصت هر لیتر معادل ۰۰۷ دلار) و ۷۰۶ میلیارد لیتر مازوت (با هزینه فرصت هر لیتر معادل ۰۰۴ دلار) مصرف شده است و هزینه فرصت کل این سوخت مایع نیروگاهی، معادل حدود ۱۰۰۳ میلیارد دلار خواهد شد (به ترتیب ۷۰۳ میلیارد دلار برای گازوئیل و سه میلیارد دلار ارزش مازوت). اگر ارزش صادراتی ۱۸ درصد سوخت مایع مصرفی در سال ۱۴۰۲ در نیروگاه‌ها محاسبه شود، با یک سال سوخت مایعی که فقط در نیروگاه‌ها در چند ماه سرد سال استفاده شده است، می‌توان ۲۵ هزار مگاوات، در بخش انرژی تجدیدپذیر سرمایه‌گذاری و احداث کرد و با هزینه نزدیک به صفر در ۳۰ سال بعد بهره‌برداری کرد و منافع سالیان بعد از دوران احداث در خزانه، متعلق به همه کشور شود. برای بررسی روند تولید انرژی برق و مصرف سوخت کافی است مصارف معادل گاز، گازوئیل و مازوت برای سال ۱۳۹۸ بررسی شود که به ترتیب ۶۷ میلیارد مترمکعب، شش و ۳۰۵ میلیارد لیتر بوده و این درحالی است که میزان تولید انرژی کل از ۳۲۴ تراوات ساعت در سال ۱۳۹۸ به ۳۸۷ تراوات ساعت در سال ۱۴۰۲ رسیده است. با چشم‌پوشی از میزان اندک تفاوت موجود انرژی تجدیدپذیر، به ازای حدود ۱۹ درصد رشد انرژی طی این دوره چهارساله، با وجود افزایش میزان تجدیدپذیرها (البته اندک)، میزان مصرف سوخت حدود ۲۳ درصد افزایش داشته و این معیار مهمی است. برای اینکه نشان دهد راندمان نیروگاه‌ها طی چهار سال اخیر چهار درصد کاهش یافته است. نکته مهم این است که برای اثبات این نکته مهم و غیر قابل کتمان از داده‌های رسمی وزارت

دولت سیزدهم نیروگاه‌های برق را در چه شرایطی به دولت چهاردهم تحویل داده است؟

ناترازی و زمستان سخت

مهدی عرب‌صادق

نیرو استفاده شده که حتی در بخش‌هایی به نظر عددسازی می‌آید اما بنا به صورت، استاد به همین اطلاعات اکتفا می‌شود. با وجود این داده‌های روشن، مسئولان وزارت نیرو دولت سیزدهم ادعاهایی مطرح می‌کنند که اصلاً با اصول علمی و ریاضی قابل جمع نیست. نکته مهم دیگر این است که اگر دیپلماسی فعال انرژی در واردات گاز به کشور وجود می‌داشت، هزینه سرسام‌آور سوخت مایع مضاف بر آلودگی زیستی و تشدید استهلاک نیروگاهی به کمتر از ۳۰ درصد میزان فعلی می‌رسید. در ضمن اینکه حجم قابل توجهی از ظرفیت نفتکش‌ها، خطوط انتقال سوخت و خطوط ریلی

آزاد می‌شد و کشور از این محل بیش از هفت میلیارد دلار سالانه عایدی داشت.

افزایش ناترازی

مهم‌تر از آن تکلیف برنامه ششم توسعه، افزایش راندمان بود. کافی بود فقط ۲۰ درصد هدف برنامه محقق شود، آن‌وقت بود که حداقل چهار میلیارد دلار از هزینه‌های سوخت در نیروگاه‌ها کاسته می‌شد و ضمناً خسارت گراف خاموشی بر صنایع کشور تحمیل نمی‌شد. نکته قابل توجه ارزش حرارتی این سه نوع سوخت است که برحسب BTU، برای هر مترمکعب گاز هشت‌هزارو ۶۰۰ و برای لیتر گازوئیل و مازوت به ترتیب ۹‌هزارو ۲۲۷ و ۹ هزارو ۷۸۶ است و هر کیلووات ساعت معادل سه‌هزارو ۴۱۲ BTU است. در ضمن راندمان نیروگاهی در شرایط استفاده از سوخت‌های مازوت و گازوئیل کمتر از گاز طبیعی است.

در نیمه نخست سال ۱۴۰۳ حدود هشت درصد کاهش در تأمین گاز نیروگاه‌ها منجر به رشد دوربرابری میزان مازوت و ۱،۸برابری میزان گازوئیل شده و نکته نگران‌کننده این است که میزان پرشدگی مخازن نسبت به سال قبل، از ۸۸ درصد به ۴۴ ردد رسیده. یعنی ۵۰ درصد بر ناترازی سوخت نسبت به سال گذشته افزوده شده است و نتیجه خاموشی گسترده در زمستان خواهد بود. با توجه به ناترازی گاز در زمستان، نیاز به برنامه‌ریزی دقیق و اجرای راهکارهای عملیاتی برای کاهش این ناترازی در زمستان ضروری است.

۱- تأمین انرژی‌های تجدیدپذیر: با سرمایه‌گذاری در انرژی‌های تجدیدپذیر مانند خورشیدی و بادی، می‌توان وابستگی به سوخت‌های فسیلی را کاهش داد و در نتیجه ناترازی گاز را بهبود بخشید.

۲- توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر: با سرمایه‌گذاری در انرژی‌های تجدیدپذیر مانند خورشیدی و بادی، می‌توان وابستگی به سوخت‌های فسیلی را کاهش داد و در نتیجه ناترازی گاز را بهبود بخشید.

۳- بهینه‌سازی شبکه انتقال و توزیع گاز: کاهش تلفات در شبکه انتقال و توزیع گاز می‌تواند به‌طور مستقیم بر کاهش ناترازی گاز تأثیرگذار باشد. این امر از طریق نوسازی و به‌روزرسانی تجهیزات و زیرساخت‌ها قابل دستیابی است.

۴- مدیریت تقاضا و فرهنگ‌سازی: آگاهی بخشی به مصرف‌کنندگان درباره اهمیت صرفه‌جویی در مصرف انرژی و ارائه مشوق‌های مالی می‌تواند به کاهش مصرف گاز در بخش‌های مختلف کمک کند.

با اجرای این راهکارها، می‌توان به صورت قابل توجهی ناترازی گاز در زمستان را کاهش داده و از فشار اقتصادی ناشی از تأمین سوخت نیروگاهی کاست. این اقدامات نه‌تنها به پایداری اقتصادی کمک می‌کند، بلکه به بهبود کیفیت محیط زیست و کاهش آلودگی هوا نیز منجر می‌شود.

یکی دیگر از گزینه‌های پیش‌روی کشور در واردات سوخت نیروگاهی، واردات گاز مایع LNG) است. در شرایطی قرار گرفته‌ایم که ۱۶ کشور مهم مرز مشترک داریم و ملاً قطر، یکی از بزرگ‌ترین تولیدکنندگان LNG در جهان است که می‌تواند یکی از منابع بالقوه برای تأمین این نیاز وانهاده شده باشد. البته زیرساخت‌های حمل‌ونقل و ذخیره‌سازی LNG در داخل کشور به اندازه کافی توسعه نیافته است که این امر می‌تواند مانهی بر سر راه واردات مستقیم گاز مایع باشد و باید چاره‌اندیشی شود. علاوهبراین، هزینه‌های بالای حمل‌ونقل و تبدیل LNG به گاز طبیعی نیز یکی از موانع اقتصادی این راه‌حل است.

در کنار قطر، ترکمنستان نیز به عنوان یکی از گزینه‌های احتمل برای واردات گاز به ایران مطرح است و امیدوارم مشاوران رئیس‌جمهور در سفر اخیر ایشان بهره‌برداری کافی را از این فرصت داشته باشند. ترکمنستان دارای ذخایر گازی فراوانی است و از نظر جغرافیایی نیز به ایران نزدیک است، اما مسائل سیاسی و مشکلات در توافق‌نامه‌های غیرکارشناسی و نمایشی پیشین بین دو کشور، مسیر همکاری را کمی پیچیده کرده است که باید در اسرع وقت حل‌وفصل شود.

سال‌هاست سوخت‌های مایع دیگر به‌جز نفت کوره و گازوئیل نیز می‌توانستند به عنوان سوخت جایگزین در نیروگاه‌ها مورد استفاده قرار گیرند، اما صرفاً به سوخت‌های مازوت و گازوئیل توجه شد و همواره در یک بازه بلندمدت، با رویکرد ادعایی کوتاه‌مدت، به عنوان یک راه‌حل موقت استفاده شد؛ چراکه کشورمان می‌تواند این سوخت‌ها را به‌راحتی اما با هزینه‌های مختلف زیستی، اقتصادی و تکنولوژیکی گراف از کشورهای همسایه مانند عراق یا حتی از طریق بازارهای بین‌المللی تأمین کند.

از دلایل اجرانشدن جدی طرح‌های واردات سوخت جایگزین تاکنون، می‌توان به مسائل زیرساختی، هزینه‌های بالای اقتصادی و مسائل سیاسی و دیپلماتیک اشاره کرد.

خبر

بلیس:رقم مطرح‌شده‌در باره قاچاق بنزین درست نیست

رئیس بلیس امنیت اقتصادی فراجا اعلام کرد اعداد اعلام‌شده درباره قاچاق سوخت صحت ندارد و عمده عرضه خارج از شبکه و قاچاق سوخت مربوط به گازوئیل و بخش کوچکی از آن مربوط به بنزین است. به گزارش مهر به نقل از وزارت نفت، حسین رحیمی در حاشیه دیدار با کرامت ویس‌کریمی، مدیرعامل شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران، با رد برخی اعداد مطرح‌شده در رسانه‌ها درباره حجم قاچاق بنزین در کشور، توضیح داد: اعداد مطرح‌شده به‌هیچ‌وجه درست نیستند و با توجه به افزایش روزافزون خودروهای داخلی، عمده بنزین تولیدی در کشور از سوی خودروهای داخلی مصرف می‌شود. او عمده قاچاق سوخت در کشور را مربوط به فرآورده گازوئیل اعلام کرد و افزود: حجم کشفیات کشور در حوزه قاچاق سوخت حاکی از قاچاق روزانه حدود ۲۰ میلیون لیتر نفت‌گاز در کشور است که حتی یک میلیون لیتر هم برای ما رقم بسیار بزرگی به شمار می‌رود و با اجرای طرح‌های ویژه در حال مبارزه تخصصی برای جلوگیری از عرضه خارج از شبکه سوخت و شناسایی گلگاه‌های قاچاق هستیم.

صعود غیرمنتظره قیمت طلا

طبق تحلیل نابیر رئیس سابق اتحادیه طلا و جواهر تهران، با وجود کاهش بهای طلا در بازارهای جهانی، اما نوسانات افزایشی نرخ ارز نه‌تنها اجازه کاهش قیمت سکه و طلا در بازارهای داخلی را نداد، که سبب افزایش بهای آنها هم شد. البته بهمی قابل توجهی از افزایش بهای سکه کاشی ناشی از افزایش حباب سکه بوده است. محمد کشتی‌آرای درباره وضعیت یک هفته اخیر بازار سکه و طلا به ایسنا گفت: برخلاف هفته‌های گذشته که قیمت جهانی طلا سیر صعودی داشت، این هفته روندی نزولی پیدا کرد و به طور متوسط با ۳۷ دلار کاهش هفتگی، روز گذشته (پنجشنبه) به دو هزار و ۶۱۶ دلار رسید و هر قطعه سکه تمام طرح جدید با یک‌میلیون و ۱۵۰ هزار تومان افزایش نسبت به ابتدای هفته در آخرین معاملات روز پنجشنبه به ۴۹ میلیون و ۷۵۰ هزار تومان رسید که قسمتی از این افزایش، به دلیل افزایش حباب سکه بوده است. سکه تمام طرح قدیم نیز با ۵۰۰ هزار تومان افزایش هفتگی به ۴۳ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان رسید. کشتی‌آرای ادامه داد: نیم‌سکه با ۱۰۰ هزار تومان افزایش هفتگی در آخرین معاملات روز گذشته، ۲۶ میلیون و ۸۰۰ هزار تومان قیمت داشت. ربع‌سکه بدون تغییر ۱۷ میلیون و ۷۰۰ هزار تومان معامله شد و سکه‌های یک‌گرمی بانک مرکزی نیز بدون تغییر، هشت‌میلیون و ۱۰۰ هزار تومان دادوستد شد. در بازار طلا نیز هر مثقال طلای آب‌شده (۱۷عیار) ۱۴۵ هزار تومان افزایش بها را نسبت به ابتدای هفته تجربه کرده و به ۱۷ میلیون و ۷۹۰ هزار تومان رسید. هر گرم طلای ۱۸عیار نیز با ۳۳ هزار تومان افزایش، چهارمیلیون و ۱۰۶ هزار تومان مبنای معاملات طلا در بازار کشور قرار گرفت. این کارشناس بازار سکه و طلا گفت: حباب سکه نیز در پایان هفته به ۹ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان افزایش رسید که به‌طور متوسط ۷۰۰ هزار تومان حباب سکه افزایش داشته است.

شرکت ملی نفت ایران

شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب (سهامی خاص)

آگهی فراخوان مناقصه عمومی دو مرحله ای **نوبت اول**

شماره 030838040330001DT1

تقاضای شماره (04-33001-38-08 / COUPLING

شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب در نظر دارد کالای مورد نیاز خود را مطابق جدول زیر بصورت فراخوان ارزیابی کیفی جهت برگزاری مناقصه ی عمومی از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) تأمین نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه، از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکات از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس **www.setadiran.ir** انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.

تعداد اقسام	موضوع مناقصه	جمع عددی NO	شماره فراخوان در سامانه ستاد
۱	COUPLING,CASING,API GRL-80,SML,ALL WEIGHTS IN ACC. W/API 5 CT/ISO11960, TO BE ELECTRO PLATED COUPLING, CASING, API GRADE L-80, SEAMLESS, ALL WEIGHTS IN ACCORDANCE WITH API SCT TO BE ELECTRO PLATED SIZE, THREAD AS SPECIFIED MCAPE: DR/04/90/011 13-3/8 IN., BTC	400NO	۰۰۰۰۹۲۲۸۸۰۰۰۹۶

لذا کلیه مناقصه گرانی که فعالیت آنها مرتبط با شرح کالای مورد درخواست میباشند می‌توانند ظرف مدت ۱۴ روز از چاب آگهی نوبت دوم با مراجعه به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) به نشانی **www.setadiran.ir** نسبت به چاپ و تکمیل فرمهای شماره ۲(و شامل تعهدنامه ارائه کالا و خدمات پس از فروش، اقدام نمایند و می‌بایست ظرف مدت ۱۴روز پس از اتمام مهلت اولیه، نسبت به بازگاری فرمهای مذکور به همراه مدارک و مستندات تکمیلی مطابق با استانداردهای شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب و بر اساس موارد مندرج در جدول ارزیابی کیفی (برای معاملات کمتر از بیست برابر نصاب معاملات متوسط) در سامانه ستاد اقدام نمایند.

• شرط دریافت اسناد مناقصه توسط مناقصه گران کسب امتیاز حداقل ۶۰ از ۱۰۰ در ارزیابی کیفی می‌باشد.
• دریافت امتیاز مذکور بر اساس شاخصی های اعلام شده در جدول ارزیابی کیفی می‌باشد.

• اسناد و مدارک مناقصه پس از برگزاری فرآیند ارزیابی کیفی و ارسال دعوتنامه، از طریق سامانه ستاد برای مناقصهگران واجد شرایط ارسال خواهد شد.
• ضمناً جدول دو فقره پیشنهاد معینتر در موعده زمانبندی مناقصه گشایش پاکات انجام میشود. بدیهی است این امر ناشی "حداقل تعداد مناقصه گران در فهرست کوتاه " موضوع ماده ۱۰ آیین نامه ارزیابی کیفی مناقصه گران نمی باشد.

• کلیه مدارک ارزیابی کیفی در قالب یک فایل PDF در سامانه ستاد بارگذاری گردد. ضمناً مدارک بصورت دسته بندی شده و منطبق با شاخص های اعلام شده(توان مالی/ارزیابی و تجارب قبلی/استانداردها/گارانتی) بارگزاری گردد.

• ضمناً مبلغ تضمین شرکت در مناقصه ۳۰۰۰۰۰/۱۹۸۹/ریال می‌باشد.
• شماره آگهی : ۱۸۰۲۰۴۵/

نوبت اول: ۱۴۰۳/۰۷/۲۱
نوبت دوم : ۱۴۰۳/۰۷/۲۴

نوبت اول: ۱۴۰۳/۰۷/۲۴
نوبت دوم : ۱۹۸۹/۳۰/۴۰۰/ریال می‌باشد.